

POSTANOWIENIE

Dnia 7 listopada 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

w sprawie z powództwa W. B.

przeciwko Gminie P.

o zobowiązanie do złożenia oświadczenia woli i zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 7 listopada 2013 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powoda

od wyroku Sądu Apelacyjnego

z dnia 20 lipca 2012 r.,

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i zasądza od powoda na rzecz pozwanego 3600 (trzy tysiące
sześćset) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania
kasacyjnego; przyznaje adw. A. B.
ze Skarbu Państwa (Sądu Apelacyjnego) kwotę
3600 (trzy tysiące sześćset) złotych powiększoną o należną
stawkę podatku od towarów i usług tytułem zwrotu kosztów
pomocy prawnej udzielonej z urzędu powodowi
w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

W związku ze skargą kasacyjną powoda W. B. od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 20 lipca 2012 r. należy zważyć, co następuje.

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek umożliwiających realizację publicznoprawnych funkcji skargi kasacyjnej. Tylko na tych przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie o przyjęciu lub odmowie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Dopuszczenie i rozpoznanie skargi kasacyjnej ustrojowo i procesowo jest uzasadnione jedynie w tych sprawach, w których mogą być zrealizowane jej funkcje publicznoprawne. Nie w każdej zatem sprawie, nawet w takiej, w której rozstrzygnięcie oparte jest na błędnej subsumpcji czy wadliwej wykładni prawa, skarga kasacyjna może być przyjęta do rozpoznania. Podkreślenia wymaga, że Sąd Najwyższy nie jest trzecią instancją sądową i nie jest jego rolą korygowanie ewentualnych błędów w zakresie stosowania czy wykładni prawa w każdej indywidualnej sprawie.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powód oparł na przesłankach uregulowanych w art. 398⁹ § 1 pkt 1, 2 i 4 k.p.c. Przesłanki te nie zostały spełnione.

Powołanie się na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, a więc zagadnienia, które wiąże się z określonym przepisem prawnym i którego wyjaśnienie ma znaczenie nie tylko dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy, ale także dla rozstrzygnięcia innych podobnych spraw, wymaga jego precyzyjnego sformułowania i wskazania argumentów prawnych, które prowadzą do rozbieżnych ocen. Chodzi przy tym o zagadnienie nowatorskie, którego wyjaśnienie przyczyni

się do rozwoju jurysprudencji. Zdaniem skarżącego, w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne związane z rozstrzygnięciem, czy roszczenie o odsetki wynikające z brzmienia art. 37 ust. 9 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym zachowuje samodzielny byt prawny, gdy w toku postępowania wygasło roszczenie o wykup nieruchomości. Skarżący poprzestał jednak jedynie na sformułowaniu zagadnienia, nie przedstawiając w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania żadnej argumentacji jurydycznej. Argumentacji można się doszukać jedynie w uzasadnieniu podstaw kasacyjnych, które pełni inną funkcję, jej celem jest bowiem wykazanie, że sąd drugiej instancji dopuścił się naruszenia prawa materialnego. Uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania ma natomiast służyć wyjaśnieniu tzw. przyczyn skargi, a więc wykazaniu, że istnieją rozbieżności w ocenie danego zagadnienia, że przywoływana kwestia nie została dotąd wyjaśniona przez Sąd Najwyższy i że istnieje wobec tego potrzeba zajęcia się nią przez skład tego Sądu. Takiego wyводу skarga nie zawiera.

To samo odnosi się również do wskazywanej potrzeby dokonania wykładni art. 36 ust. 1 tej ustawy. Powołanie się na tę przyczynę skargi kasacyjnej wymagało wykazania w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie do rozpoznania, że przytoczony przepis nie doczekał się dotąd wykładni, albo, że wykładnia jest niepełna, bądź nawet wadliwa, albo, że zachodzą rozbieżności w orzecznictwie sądów, przy czym należy przytoczyć te rozbieżne orzeczenia. Tego wymagania skarżący nie dopełnił.

Nie została wykazana także trzecia przyczyna skargi, odnosząca się do twierdzenia o jej oczywistej zasadności. Przyczynę tę mają uzasadniać sformułowane zadnienie prawne i potrzeba wykładni przepisu oraz podniesione w podstawach skargi naruszenie przepisów prawa procesowego. Tymczasem, jak wielokrotnie wyjaśniał Sąd Najwyższy, uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania z tej przyczyny winno wskazywać oczywiste, rażące naruszenie konkretnego przepisu prawa, widoczne dla każdego prawnika „na pierwszy rzut oka”, bez potrzeby dokonywania szczegółowej analizy. Takiego wyводу skarga nie zawiera. Z reguły nie da się także obronić twierdzenia o oczywistym i rażącym naruszeniu prawa przy jednoczesnym żądaniu wyjaśnienia zagadnienia prawnego

związanego z przepisem powołanym jako naruszony w podstawach skargi, bądź żądaniu jego wykładni.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c.